

Czwartek, 13 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0251

Spójność polityki na rzecz rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie sprawozdania UE za rok 2013 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju (2013/2058(INI))

(2017/C 378/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając ust. 9 i 35 wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej zatytułowanego „Konsensus Europejski”⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który potwierdza, że przy realizacji strategii politycznych, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia musi brać pod uwagę cel współpracy na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając kolejne konkluzje Rady, dwuletnie sprawozdania Komisji i rezolucje Parlamentu Europejskiego dotyczące spójności polityki na rzecz rozwoju, a zwłaszcza rezolucję z dnia 25 października 2012 r. dotyczącą sprawozdania UE za rok 2011 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju⁽²⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący planu działania UE w sprawie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju w latach 2010–2015 (SEC(2010)0265) oraz konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju, w których zatwierdza się odnośny plan działania UE,
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji dotyczący spójności polityki na rzecz rozwoju w 2013 r. (SWD(2013)0456),
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0161/2014),
- A. mając na uwadze, że w przyjętych w 2012 r. strategicznych ramach i planie działania UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji stwierdza się, że UE będzie działać na rzecz praw człowieka we wszystkich bez wyjątku dziedzinach działań zewnętrznych;
- B. mając na uwadze, że jedynie europejska wizja oparta na solidarności – która nie widzi sprzeczności w zwalczaniu ubóstwa „wewnętrznego” i ubóstwa poza granicami Unii – może pozwolić na przewyżczenie konfliktów interesów między różnymi strategiami politycznymi Unii oraz na pogodzenie tych strategii z wymogami dotyczącymi rozwoju;
- C. mając na uwadze, że spójność polityki na rzecz rozwoju została teraz uznana za obowiązek i jest postrzegana jako narzędzie polityki globalnej oraz proces mający na celu integrację różnych wymiarów rozwoju na wszystkich etapach opracowywania polityki;
- D. mając na uwadze, że strategie polityczne Unii, jako że wszystkie mają skutki zewnętrzne, muszą być opracowywane z myślą o zaspokajaniu stałych potrzeb krajów rozwijających się w związku ze zwalczaniem ubóstwa, zagwarantowaniem ochrony socjalnej i godziwego dochodu oraz ochroną podstawowych praw człowieka, a także praw gospodarczych i środowiskowych;
- E. mając na uwadze, że spójność polityki na rzecz rozwoju musi opierać się na uznaniu prawa danego kraju czy regionu do demokratycznego określania własnej polityki, priorytetów i strategii służących zapewnieniu ludności środków utrzymania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0399.

Czwartek, 13 marca 2014 r.

- F. mając na uwadze, że Unia musi pełnić rolę rzeczywistego przywódcy w zakresie promowania spójności polityki na rzecz rozwoju;
- G. mając na uwadze, że w obecnym europejskim kontekście rozwoju brakuje skutecznych mechanizmów zapobiegania niespójnościom wynikającym z polityki prowadzonej przez Unię lub ich naprawiania;
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski, pomimo postępów osiągniętych w monitorowaniu strategii politycznych mających istotny wpływ na rozwój, ma jeszcze wiele do zrobienia w celu zapewnienia optymalnej spójności i uniknięcia pewnych niekonsekwencji, aby całkowicie wypełnić powierzoną mu rolę instytucjonalną;
- I. mając na uwadze, że po 2015 r. spójność polityki na rzecz rozwoju musi się opierać na działaniu zorientowanym na zadania wspólne, ale zróżnicowane, sprzyjającym wszechstronnemu dialogowi politycznemu;
- J. mając na uwadze wnioski wyciągnięte z doświadczeń państw OECD, zwłaszcza prace jednostki zajmującej się spójnością polityki na rzecz rozwoju w Sekretariacie Generalnym OECD;
- K. mając na uwadze, że koordynacja polityki rozwojowej i programów pomocowych państw członkowskich UE jest ważną częścią agendy spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami dzięki obniżeniu kosztów transakcji można by zaoszczędzić aż 800 mln EUR rocznie, gdyby UE i jej państwa członkowskie skoncentrowały swoje działania pomocowe na mniejszej liczbie krajów i inicjatyw;
- L. mając na uwadze, że skuteczność polityki rozwojowej UE hamuje fragmentacja i powielanie strategii i programów pomocowych w państwach członkowskich; mając na uwadze, że bardziej skoordynowane podejście obejmujące całą Unię zmniejszyłoby obciążenia administracyjne i obniżyłoby powiązane koszty;
- M. mając na uwadze, że w globalnym sprawozdaniu UNFPA (Fundusz Ludnościowy ONZ) dotyczącym ICPD po 2014 r. (ICPD Beyond 2014 Global Report), przedstawionym dnia 12 lutego 2014 r., podkreślono, że ochrona kobiet i młodzieży dotkniętych przemocą musi być priorytetem międzynarodowej agendy rozwoju;

Realizacja spójności polityki na rzecz rozwoju

1. proponuje ustanowienie mechanizmu arbitrażu, którym zarządzałby przewodniczący Komisji Europejskiej, w celu zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju, oraz aby w razie rozbieżności między różnymi obszarami polityki Unii to przewodniczący Komisji przyjmował pełną odpowiedzialność polityczną w odniesieniu do ogólnych wytycznych i rozstrzygał spór na mocy zobowiązań podjętych przez Unię w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju; uważa, że po etapie określania problemów można rozważyć reformę procedur decyzyjnych stosowanych przez służby Komisji i w ramach współpracy między służbami;
2. apeluje do Unii Europejskiej, państw członkowskich i ich instytucji partnerskich o dopilnowanie, by w nowych ramach po 2015 r. zawrzeć cel dotyczący spójności polityki na rzecz rozwoju, który umożliwiłby opracowanie wiarygodnych wskaźników do mierzenia postępów darczyńców i krajów partnerskich oraz ocenę wpływu różnych strategii politycznych na rozwój, stosując zwłaszcza „pryzmat spójności polityki na rzecz rozwoju” do kluczowych kwestii, jak wzrost demograficzny, bezpieczeństwo żywnościowe na świecie, nielegalne przepływy finansowe, migracja, klimat i zielony wzrost;
3. wskazuje na znaczenie roli, jaką odgrywa Europejska Służba Działań Zewnętrznych we wdrażaniu spójności polityki na rzecz rozwoju, w szczególności roli delegatur UE w obszarze monitorowania, obserwowania i ułatwiania konsultacji i dialogu z zainteresowanymi stronami i krajami partnerskimi na temat skutków polityki unijnej w krajach rozwijających się; podkreśla, że potrzeba szerszej dyskusji ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, jak organizacje pozarządowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
4. ubolewa nad statusem dokumentu SWD(2013)0456 przedstawionego przez Komisję – będącego zwykłym dokumentem roboczym – który, w odróżnieniu od komunikatu przewidzianego początkowo po dokumencie roboczym z 2011 r., nie wymaga zatwierdzenia przez kolegium komisarzy, co jest paradoksalne w przypadku tekstu dotyczącego dziedziny tak politycznej, jaką jest spójność polityki na rzecz rozwoju;
5. zwraca się do Komisji o utrzymanie zaangażowania w obszarze rozwoju i praw człowieka i przypomina ich rolę w zakresie nadawania impulsu polityce Unii i koordynowania jej; jest zdania, że Komisja powinna aktywnie promować spójną i nowoczesną wizję rozwoju ludzkiego, aby zrealizować milenijne cele rozwoju (MCR) i wywiązać się z podjętych zobowiązań;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

6. zwraca się do Komisji o zlecenie regularnych, niezależnych ocen ex post dotyczących wpływu kluczowych strategii politycznych na rozwój, o co wnioskowała Rada; podkreśla konieczność ulepszenia systemu Komisji w dziedzinie oceny skutków przez wyraźne włączenie do niego spójności polityki na rzecz rozwoju i zapewnienie uznania rozwoju za czwarty centralny element analizy obok skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych;
7. podkreśla konieczność opracowania prawdziwej pedagogiki dotyczącej sposobu włączania spójności polityki na rzecz rozwoju do różnych dziedzin działań politycznych, jako że pedagogika jest kluczowym elementem uświadamiania obywateli europejskich w ramach inicjatywy „Rok 2015 – Europejskim Rokiem Rozwoju”; zwraca się do Komisji i do ESDZ o zapewnienie pracownikom służb niezwiązanych z rozwojem specjalnych szkoleń w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju i skutków dla rozwoju;
8. potwierdza konieczność wyznaczenia stałego sprawozdawcy zajmującego się agendą rozwoju na okres po 2015 r., który będzie również musiał dopilnować, by spójność polityki na rzecz rozwoju była należycie uwzględniana;
9. podkreśla ważną rolę, jaką Parlament Europejski mógłby odgrywać w procesie promowania spójności polityki na rzecz rozwoju, nadając mu priorytetowe znaczenie w agendach parlamentarnych, mnożąc posiedzenia międzykomisyjne i międzyparlamentarne dotyczące spójności polityki na rzecz rozwoju, promując dialog na ten temat z krajami partnerskimi oraz sprzyjając wymianie poglądów ze społeczeństwem obywatelskim; przypomina, że zorganizowane doroczne posiedzenia parlamentów narodowych państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego to ważny czynnik wzmocnienia spójności polityki na rzecz rozwoju i koordynacji;
10. podkreśla konieczność utworzenia w Unii niezależnego mechanizmu służącego gromadzeniu i formalnemu rozpatrywaniu skarg wnoszonych przez obywateli czy wspólnoty, na których wpływ ma polityka Unii;
11. podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju powinna zapewniać aktywny udział społeczeństwa obywatelskiego, w tym grup kobiet, upodmiotowienie kobiet w procesach podejmowania decyzji, jak również pełne zaangażowanie ekspertów ds. płci;

Priorytetowe obszary działania

12. apeluje o to, by zarządzanie przepływami migracyjnymi było spójne z polityką rozwoju UE i krajów partnerskich; uważa, że wymaga to strategii uwzględniającej warunki polityczne, społeczno-gospodarcze i kulturalne i mającej na celu ożywienie globalnych stosunków Unii z najbliższymi sąsiadami; podkreśla ponadto znaczenie zajęcia się kwestiami dotyczącymi społecznej i zawodowej integracji migrantów oraz obywatelstwa poprzez współpracę z krajami pochodzenia i tranzytu;
13. podkreśla, że handel i rozwój nie zawsze idą w parze; uważa, że kraje rozwijające się powinny przystąpić do otwierania swoich rynków w sposób wybiórczy; podkreśla znaczenie odpowiedzialności społecznej i środowiskowej sektora prywatnego i uważa, że podczas liberalizacji handlu nie należy zapominać o warunkach socjalnych i środowiskowych, jak normy MOP; przypomina o konieczności ujęcia tych odniesień w porozumieniach WTO, aby uniknąć dumpingu socjalnego i ekologicznego;
14. przypomina w tym względzie, że koszt włączenia takich norm jest znacznie niższy od kosztu skutków w zakresie ochrony socjalnej, zdrowia ludzkiego i średniego trwania życia w przypadku nieprzestrzegania tych norm;
15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE docenia rolę drobnego rolnictwa w walce z głodem, i apeluje o systematyczną ocenę wpływu europejskiej polityki w zakresie rolnictwa, handlu i energii, w tym również w zakresie biopaliw, która może mieć niekorzystny wpływ na kraje rozwijające się;
16. zauważa ponownie, że należy zwrócić baczniejszą uwagę na maksymalne zwiększenie synergii pomiędzy unijną polityką w dziedzinie zmiany klimatu i unijnymi celami w zakresie rozwoju, zwłaszcza pod względem stosowanych narzędzi i instrumentów oraz dodatkowych korzyści, które wynikają z rozwoju i/lub dostosowania do zmiany klimatu;
17. jest zdania, że wyzwanie, jakim jest zmiana klimatu, wymaga reform strukturalnych, i apeluje o systematyczną ocenę zagrożeń związanych ze zmianą klimatu we wszystkich aspektach planowania politycznego i procesu decyzyjnego, w tym w dziedzinach handlu, rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego; wzywa do wykorzystania wyników tej oceny w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju 2014–2020, aby sporządzić jasne i spójne krajowe i regionalne dokumenty strategiczne;

Czwartek, 13 marca 2014 r.

18. uważa, że uznając uwagę zwracaną na kilka aspektów spójności polityki na rzecz rozwoju, Unia powinna podjąć konkretne kroki w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania i przeciwdziałania rajom podatkowym; zwraca się do Komisji o ujęcie w rocznym sprawozdaniu dotyczącym wdrożenia inicjatywy na rzecz surowców również informacji na temat wpływu nowych porozumień, programów i inicjatyw na bogate w zasoby naturalne kraje rozwijające się;

19. uznaje, że UE jest w wysokim stopniu odpowiedzialna za dopilnowanie, by jej rybołówstwo opierało się na tych samych standardach zrównoważoności i przejrzystości ekologicznej i społecznej zarówno na wodach Unii, jak i poza nimi; zwraca uwagę, że spójność taka wymaga koordynacji zarówno w samej Komisji, jak i między Komisją a rządami poszczególnych państw członkowskich;

20. przypomina zwłaszcza swoje zaangażowanie na rzecz unikania finansowania infrastruktury energetycznej na szeroką skalę mającej negatywne skutki społeczne i dla środowiska naturalnego;

o

o o

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
